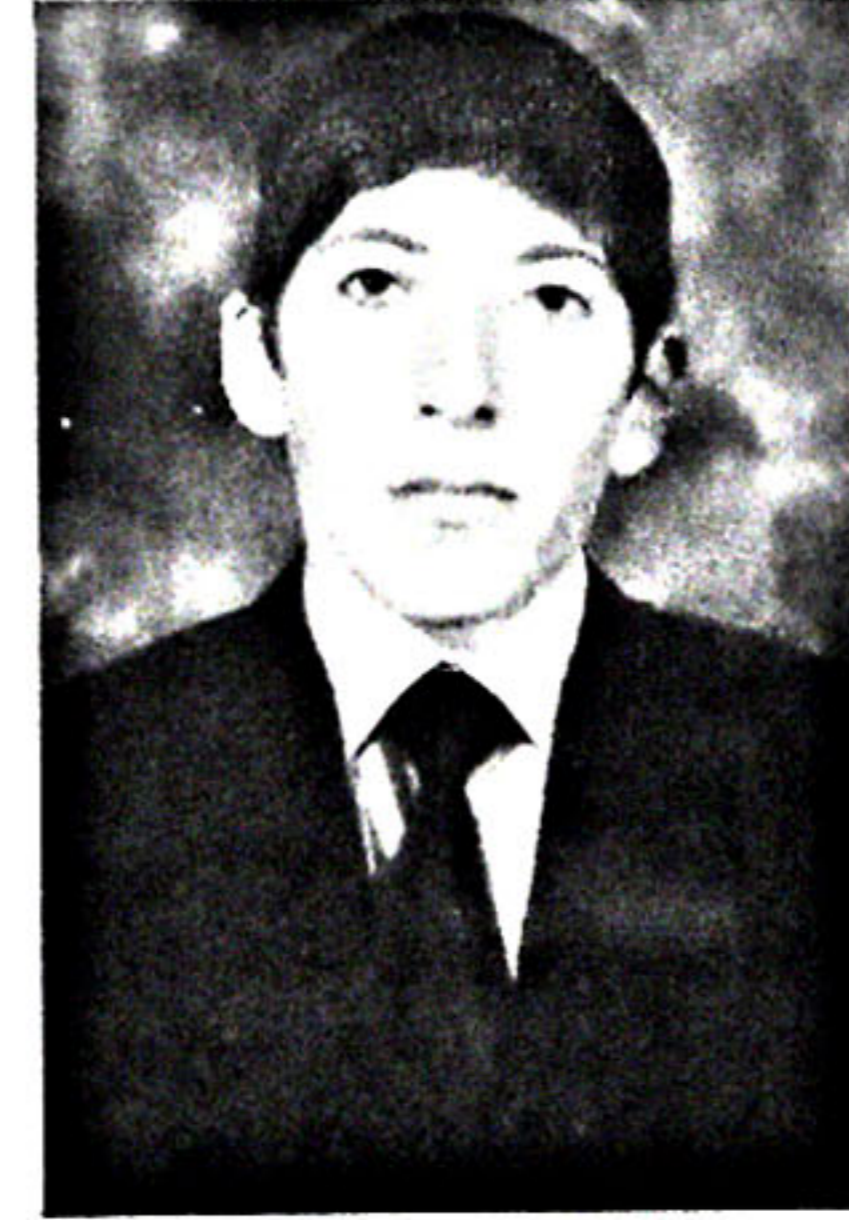

“Yazdım-yazmadım”...

Naxçıvandan məktub almışdıq. Zamanın və zamanənin bu mürəkkəb çağında ərklə “Qobustan” toplusuna üz tutan Zeynalabdin Novruzovun əslində artıq peşəkar qələm sahibidir, daha doğrusu, Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvüdür. Zeynalabdin Novruzov 1946-cı ildə Naxçıvanda Şərurun Xok kəndində anadan olub. 1971-ci ildə Naxçıvan Dövlət Universitetinin tarix fakültəsini bitirib. Uzun müddət Muxtar Respublikanın orta məktəblərində dərs deyib.

Artıq 3 şeir kitabının müəllifidir. Təbii ki, bizə göndərdiyi məktubun da əsas yükü bir neçə şeirdir.

ŞAİRLƏR YARIMÇIQ ÖMÜR YAŞAYIR

Arzularım arzu qaldı sinəmdə,
Bülbül uçdu, viran qaldı çəmən də.
Bax üzümə, viranəlik gör məndə,
Demə ki, bunları almır eyninə.

Şair, görməsən də o ustadı sən,
Sözün aynasında görə bilərsən.
Məzarı önündə baş əyməlisən,
Baş əyirəm sözlərinin hökmünə!

Şəhriyarla görüşməyə can atdım,
Mən bu yolda öz-özümü qocaltdım.
Əvəzində, sözlərindən güc aldım,
Zər-zibalı don geyindim əynimə.

Keçəmmədim dəmir-tikan səddini,
Aşamadım Xan Arazın bəndini.
Qələmə doladım söz kəməndimi,
Dedim, düşər Ustadımın əlinə.

ŞAİRLƏR YARIMÇIQ ÖMÜR YAŞAYIR...

B. Vahabzadəyə

Şairlər nə çoxdu, qarışqasayaq,
Ayaqlar baş olub, başlar da ayaq.
Ayaq üstə, başda duran Bəxtiyar,
Gözlər üstə, qaşda duran Bəxtiyar.

Dərdi duymaq azdı, gərək qanasan,
Dərdi qanmaq azdı, gərək yanasan,
Gördün Vətən yanır, haray salasan,
"Gülüstən" da doğramısan simi sən.

Şəxsiyyətin ağır olar, ya şerin?
Sözün öz yeri var, sənin öz yerin.
Əqidəsi fırlanmayan Bəxtiyar,
Hər çay üçün çırmımayan Bəxtiyar.

Yol azan yolçuyam, dağa toxundum,
Heç mən oxumadım, özün oxudun.
Şöhrətə həvəsin niyə yoxundu?
Bizləri də bir başa sal da, Bəxtiyar.

Məmməd Araz

Sən qələmi götürəndə əlinə,
Mizrab dəydi Xan Arazın telinə,
Bir od düşdü Azərbaycan şerinə,
Yana, yana Məmməd Araz göyərdi.

Bu dünyanın hər üzünü görən sən,
Dünya səndən nə istədi görəsən?
Qayalıqda bitən tənha çiçəksən,
Hər ləçəyin gülüstana dəyərdi.

Məmməd Araz, Araz ağlar, yorulmaz,
Nisgillidir, onun suyu durulmaz.
Araz adlı şair bir də doğulmaz,
Doğulsa, mən ona qurban kəsərdim..!

Əcəllə ölməyi bacarmır nədi?
Şairlər yarımçıq ömür yaşayır.
Çoxu heç bilmir ki, qocalmaq nədi..,
Şairlər yarımçıq ömür yaşayır.

Otuzu çox bilir, qırxa bəs deyir,
Şahların önündə sözü tərs deyir.
Sözünü qaytarmır - doğra, kəs, deyir.
Şairlər yarımçıq ömür yaşayır.

Dərisi soyulan özü diri var,
Çoxunun alnında güllə yeri var.
Şair doğulan da ölümdən qorxar?
Şairlər yarımçıq ömür yaşayır.

Lap uşaq ömrü də yaşaya bilər,
Ömrünü təzədən başlaya bilər.
Öləndən sonar da danışar, gülər...
Şairlər yarımçıq ömür yaşayır.

Yüz əsər yaradıb, dastan qoşsa da,
Yaşı lap doxsanı, yüzü aşsa da,
Nə qədər, nə qədər çox yaşasa da,
Şairlər yarımçıq ömür yaşayır,
Şairlər yarımçıq ömür yaşayır.